

ΚΗΔΕΙΕΣ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ

ΚΗΔΕΙΑ

Τον πολυγαπημένο μας αδελφό και δείο

ΘΕΜΗ Ι. ΒΛΑΜΗ

(από τη Βώνη Κυθρέας)

έφεδρο στρατιώτη του 305 Τ.Ε., 24 ετών, αγνοούμενο από τις 15 Αυγούστου 1974, κηδεύουμε σήμερα Σάββατο 14.1. 2012 και ώρα 11:00 π.μ. από τον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Χαβούζας (παρά τον κυκλικό κόμβο Πολεμιδιών) στη Λεμεσό και καλούμε όσους τιμούν τη μνήμη του να παραστούν.

Τα λείψανα του αγαπημένου μας Θέμη βρέθηκαν σε ομαδικό τάφο, κοντά στο κατεχόμενο χωριό μας, βορειοανατολικά του Μπέικιογιου και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο DNA.

Η ταφή θα γίνει στο κοιμητήριο Πάνω Πολεμιδιών, στον τάφο της μητέρας του. Της εξοδίου ακολουθίας θα προστεί ο Πανιερότατος Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος και επικήδειο λόγο θα εκφωνήσει εκ μέρους της Κυπριακής Κυβέρνησης ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος Στέφανος Στεφάνου.

Τα τεδλιμμένα αδέρφια:

Ανδρέας και Τούλα Βλάμη

Άννα και Γιώργος Θεοδοσίου

Κούλα και Νίκος Παύλου (Βωνιάτης)

Δημήτρης Βλάμης, ανίψια και λοιποί συγγενείς

Μνήμη του ήρωος Θέμη Βλάμη από τη Βώνη

του Νίκου Ορφανίδη

Ψηλαφώντας, εδώ στη δοκιμαζόμενη Κύπρο, την δύνη των καιρών, εισπράττουμε καθημερινώς την αδικία στον τόπο της ιστορίας. Αλλά και το μαρτύριο και τον αγιασμό. Και τη χάρη. Έτσι προσλαμβάνω όλες τις εξόδιες ακολουθίες, 38 τόσα χρόνια μετά την εισβολή, όλων εκείνων που έπεσαν μαχόμενοι ηρωϊκώς, υπερασπιζόμενοι την πατρίδα ή που σφαγιάστηκαν και εκτελέστηκαν εν ψυχρώ από τους Τούρκους. Οι σαράντα τόσοι νεκροί, που ανευρέθησαν σε ομαδικό τάφο στο Μπέη - Κιογιου, ενδεικτικό του λυσσώδους πάδους, της βαρβαρότητας αλλά και της γενοκτονίας του ελληνισμού της Κύπρου, που επιχειρήθηκε, έχουν προ πολλού οδηγηθεί στον τόπο του φωτός, στον τόπο του αγιασμού και της χάριτος, καθώς κατέστησαν μάρτυρες του ελληνισμού και της ορθοδοξίας, στη νέα τουρκοκρατία που βιώνουμε στον τόπο της ιστορίας.

Ποιος γνωρίζει το Μπέη - Κιογιου ή τι απέμεινε από το τουρκοχώρι αυτό, που υπήρξε προέκταση της ελληνικής και ορθόδοξης Κυθρέας; Εκεί, λοιπόν, που έφτανε η γη της Κυθρέας, εκεί που έφταναν τα χώματα της εκκλησίας του Αγίου Ανδρονίκου, εκεί που ήταν άλλοτε οι ελαιώνες του παππού μου, οι ελαιώνες της μάνας μου, εκεί οι Τούρκοι εκτέλεσαν σαράντα τόσους νέους, που βρέθηκαν παγιδευμένοι και ανυπεράσπιστοι στη Βώνη της Κυθρέας. Εκεί που οδηγήθηκε μια βδομάδα πιο ύστερα, στις 23 Αυγούστου, η μητέρα και ο πατέρας μου κι όλη η οικογένειά μου. Και άλλοι πολλοί. Εξακόσιες σχεδόν ψυχές, που υπέστησαν τόσα τρομερά και φοβερά από τους Τούρκους, που δεν τιμωρήθηκαν ποτέ, για όσα εγκλήματα έκαναν σε βάρος των αθώων και ανυπεράσπιστων, αόπλων Ελλήνων.

Μνημονεύω σήμερα το συμμαθητή μου στο Παγκύπριο Γυμνάσιο Βλάμη Ιωάννου Θεμιστό, έτσι ήταν αναγεγραμμένος στο μαθητολόγιο, και υποκλίνομαι στη δυσία του. Θυμάμαι, που καθόταν στο πσιινό θρανίο, σε εκείνο το Γ7, ήμαστε τότε στιβαγμένοι 49 τόσοι μαθητές στο τμήμα, όταν μετακινηθήκαμε υποχρεωτικά, από τό Γυμνάσιο Αγίου Κασσιανού, παράρτημα, τότε, του Παγκυπρίου Γυμνασίου, σε ένα κτίριο, ένα άδειο τότε σχολείο, τό ιδιωτικό σχολείο Παλλαρή, παλαιότατο κτίσμα από την Τουρκοκρατία, απέναντι από το αρχοντικό του Χατζηγεωργάκι Κορνέσιου. Ήταν τότε που τα πολυβόλα των Τούρκων έβαλλαν από παντού κι ένας παγωμένος βοριάς φυσούσε στους στενούς δρόμους της πόλης. Χειμώνας τότε βαρύς και θλιμμένος.

Βλάμη Ιωάννου Θεμιστός, από τη Βώνη Κυθρέας. Κρατάω ακόμα το γέλιο του. Ύστερα χωρίσαμε. Χαθήκαμε. Έτσι ήταν, πού, μετά από χρόνια, έμαθα πώς ήταν αγνοούμενος της εισβολής. Πριν λίγες μέρες έγινε η εξόδιος ακολουθία και η ταφή των λειψάνων του, εκκλησιαστικώς και ορθοδόξως, όπως αρμόζει σε χριστιανό.

Γυρίζω πίσω, με αφορμή όλα αυτά, και σκέφτομαι όσα πέρασαν οι παγιδευμένοι τότε έλληνες, εγκαταλελειμένοι από όλους, εκεί στην Κυθρέα και στον γυμνό κάμπο της Μεσαορίας. Γυρίζω ακόμα στην παλιά γειτονιά μου, δίπλα από το σπίτι μου ήτανε ένας παππούς, Κωνσταντίνος Βλάμης, Βλάμης κι αυτός, πήρε το επώνυμό της η οικογένεια από τη συμμετοχή κάποιου προγόνου στους αγώνες ελευθερίας του έθνους, στην επανάσταση του 1821 ή λίγο μετά, και της μάχης της Θεσσαλίας.

Έτσι, λοιπόν, έφυγε ο συμμαθητής μου ο Βλάμης, μαρτυρικώς και ηρωϊκώς, όπως οι παλιοί του πρόγονοι. Υποκλίνομαι, λοιπόν, σήμερα και προσκυνώ το μάρτυρα συμμαθητή μου Βλάμη Ιωάννου Θεμιστό, από τη Βώνη, που μαρτύρησε μέσα στους ελαιώνες της Κυθρέας. Μπορεί να ήταν κι οι ελαιώνες της οικογένειάς μου. Στον Θέμη υποκλίνομαι, έναν από τους νεομάρτυρες του ελληνισμού.